

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det sidste er jeg ikke i tvivl om, at ministeren mener helt ind i hjertet.

Det, der bringer mig på talerstolen, er mest noget omkring de økonomiske aspekter ved den her sag. Jeg synes, at det virker stærkt forunderligt, at man vil søge sådan et aktstykke gennemført i Finansudvalget på et tidspunkt, hvor man overhovedet ikke aner, hvad den taksationskommission kommer frem til. Altså med andre ord: Man beder Finansudvalget om at udstede en slags blankocheck på differencen mellem 3 mio. kr. og så det, det koster at erhverve arealet.

Da vi jo også har noget, der hedder menighedsråd rundt omkring i landet, kunne jeg i den forbindelse godt tænke mig at spørge, om menighedsrådene fremover – hvis de skal udvide en begravningsplads – med lige så god ret kan komme og bede kirkeministeren om at fremsende et aktstykke, der også siger, at de skal have dækket de udgifter, de vil få i forbindelse med at udvide en gravplads?

Her er tale om regulær positiv særbehandling, og det er præcis lige bestemt sådan et forslag, som det, vi ser her i dag, kirkeminister, der skaber de konfrontationer i befolkningen. Jeg gad godt vide, hvad befolkningen, hvis de blev sat grundigt ind i det her, overhovedet ville sige.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Efter min mening er der ikke tale om positiv særbehandling. Der har været tale om negativ særbehandling af de muslimske grupper, der ønsker at lave en begravningsplads i Københavnsområdet. Det har været nødvendigt for staten at være en aktiv partner, idet det ikke kunne lykkes dem selv at gøre det. Det her er et spørgsmål om, at der er mulighed for dem for også i Københavnsområdet at etablere en muslimsk begravningsplads.

Den store difference mellem de 3 mio. kr. og de 21,5 mio. kr. kan jeg kun beklage, men enhver, jeg har talt med i øvrigt, regner ikke med, at det enorme spænd vil være aktuelt. Og efter min og ministeriets mening vil det her ikke danne præcedens.

Det er en helt enestående situation, at der er grupper i den danske befolkning, der i 10 år har forsøgt at etablere en privat begravningsplads, som de i øvrigt har fuld lovlig ret til ifølge loven, og det er derfor, staten har valgt at gå ind som medspiller. Og når vi ikke afventer taksations-

kommissionen, så skyldes det, at vi ønsker, at denne her sag skal fremmes, for det vil være sådan, at man kan gå i gang allerede nu, når vi har det her aktstykke på plads.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lad os nu være ærlige, kirkeminister.

Hvordan kan det gå til, at vi overhovedet står med denne her sag? Hvordan kan det gå til, at regeringen lover muslimerne, at de kan nøjes med at betale et bestemt beløb for en privat grund?

Det er da overhovedet ikke noget, regeringen skal blande sig i. Jøder og katolikker har altid selv betalt, og sådan skal det være.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det gode ved diskussionen er, at vi ikke reelt skal diskutere muslimerne. Vi skal alene diskutere de transaktioner, regeringen er på vej til at føre befolkningen ud i. Det er alene det, vi taler om.

Hvis muslimer vil have sådan en gravplads, hvorfor kan de så ikke gøre præcis på samme måde, som andre menigheder og som menighedsråd og den slags. Man erhverver jorden, og så indretter menigheden sin økonomi efter, at nu har man fået en begravningsplads. Hvorfor skal de have en positiv særbehandling på formentlig 18 eller 22 mio. kr., eller hvor meget det kan løbe op i, inden alle salgsomkostningerne og den slags kommer på? Hvis de vil have den begravningsplads, og den koster 21 mio. kr. det pågældende sted, så må de simpelt hen låne sig frem til de 21 mio. kr. Der er masser af muslimer i dette land, som man har sørget for at få ind, så der er rigtig mange om at betale det.

Jeg kan godt sige, at denne her sag kommer ikke til at gå stille af. Kirkeministeren skal nok blive hudflettet for den, også ude i befolkningen, det kan jeg love for.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

For et stykke tid siden skete der det, at der var en række muslimske organisationer, der gerne ville mødes med statsminister Poul Nyrup Rasmussen. På grund af det terrorangreb, der fandt sted, ville man gerne have en dialog.

Statsministeren tog åbenbart kontakt til et medlem af Det Radikale Venstre, Naser Khader, som meddelte, at han syntes, at det nok var en